PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 347 (5781) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 27 octombrie 1968

A XIX-a OLIMPIADĂ MEXICO 68

ULTIMA AVANCRONICĂ

Fugit irreparabile tempus! *Iată-ne în ajunul închiderii celei de a XIX-a ediții a Jocurilor Olimpice. Ceremonia, programată duminică seara (cînd la București vor mîji de acum zorile), va cunoaște, desigur, nostalgia marilor despărțiri. Dar, parcă, mai puternic este sentimentul de bucurie a tineretului lumii de a se fi întrecut cavalerește într-o competiție de asemenea dimensiuni, optimismul cu care actualele Jocuri încarcă sufletul privind viitorul sportului mondial, al mișcării olimpice.*

Festivitatea se va desfășura pe impunătorul Stadion Olimpic al Cetății Universitare, după terminarea ultimei probe din Marele premiu de călărie. O echipă de gimnaști, probabil danezi, vor executa în fața spectatorilor diferite exerciții, în timp ce se vor ridica de pe pistă obstacolele utilizate în concursul de călărie. La ora 18 (la noi va fi ora 2) președintele Mexicului, Gustavo Diaz Ordaz, își va face apariția în tribuna oficială. Fanfara va intona Imnul național mexican și se vor prezenta onorurile militare tradiționale.

După aceasta vor apare pe stadion purtătorii pancartelor și ai drapelelor țărilor participante, care vor defila pe pistă și se vor alinia în fața lojei oficiale. În continuare își vor face intrarea pe stadion sportivii aflați încă la Ciudad de Mexico, care nu vor mai defila grupați ci brațla brațlaolaltă, simbolizînd fraternitatea olimpică.

Va urma ceremonialul înălțării drapelelor Greciei, Mexicului și R. F. a Germaniei, gazda viitoarei ediții a J. O. Președintele Comitetului Internațional Olimpic, Avery Brundage, care il va întovărăși pe președintele Mexicului în loja oficială, va apare pe podiumul plasat în mijlocul stadionului, pentru a declara închise Jocurile și pentru a invita tineretul sportiv al lumii să se reunească din nou, la München, în 1972.

Uriașul drapel olimpic va fi coborît și purtat de un grup de 8 cadeți ai Școlii de marină militară. În acest timp, flacăra care a ars timp de două săptămîni în marea cupă de metal, se va micșora treptat, treptat, pînă cînd se va stinge complet.

În acel moment, stadionul învăluit de întunericul nopții, va fi iluminat brusc de un magnific foc de artificii. Orchestrele de mariachis vor începe să execute un fermecător și melancolic cîntec de adio din folclorul mexican: „Las Golondrinas" (Rîndunelele). Această melodie va marca sfîrșitul festivității de închidere a celei mai mari manifestări sportive internaționale a anului 1968.

Imnul național mexican va mai răsuna încă o dată, în timp ce președintele republicii, Gustavo Diaz Ordaz, însoțit de Avery Brundage, președintele C.I.O., și Pedro Ramirez Vazquez, președintele Comitetului de organizare a J.O., vor părăsi stadionul. Este de așteptat ca, potrivit obiceiului locului, spectatorii să aprindă torțe improvizate din hîrtie de ziar și să le agite în noapte ca pe o ultimă și fantasmagorică manifestare de bucurie.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

SIMION POPESCU avea asigurată medalia de bronz la categoria 63 kg

ION BACIU, NICOLAE NEGUȚ și NICOLAE MARTINESCU luptau pentru primele locuri

Deși ultimele partide ale competiției olimpice de lupte greco-romane au fost programate seara (la București, cu mult după miezul nopții) datorită rezultatelor înregistrate pînă înaintea finalelor, la unele categorii de greutate ordinea primilor clasați a putut fi stabilită încă de la... prînz. Astfel, la cat. +97 kg Istvan Kozma (Ungaria), în urma rezultatului de egalitate cu sovieticul Anatol Roscin, încheie competiția pe primul loc, redîndu-și succesul de la Tokio. Reprezentantul nostru CONSTANTIN BUȘOI s-a clasat pe locul 5.

În categoria 57 kg erau prezenți la semifinale 7 luptători între care și ION BACIU. Teoretic el avea cele mai puține șanse de a continua competiția fiind înregistrat cu 5,5 p penalizare. Îi trebuia numai o victorie la tuș pentru a se menține printre frunțași și a obținut-o asupra puternicului sportiv turc Kaya Oscan. Pentru finală au mai rămas: Ivan Kocerghin (URSS) — 5 p, Janos Varga (Ungaria) — 4 p. și Othon Moskidis (Grecia) — 5 p.

La categoria imediat superioară (63 kg) SIMION POPESCU a fost învins la puncte de Hideo Fujimoto (Japonia), totalizînd astfel 6,5 p. În alt meci, campionul mondial Roman Rurua (URSS) întrecîndu-l pe bulgarul Galincev, l-a eliminat din competiție (8 p). În felul acesta medalia de aur și cea de argint vor fi acordate după desfășurarea partidei dintre Rurua și Fujimoto. Lui SIMION POPESCU REVENINDU-I CEA DE BRONZ.

NICOLAE NEGUȚ (cat. 87 kg) a intrat în turul 5 avînd o situație identică cu cea a lui Baciu, adică tot 5,5 p penalizare, fiindu-i și lui necesară victoria la tuș. A obținut-o cu bine, deși avea în față un adversar extrem de valoros, Peter Krumov (Bulgaria), medaliat cu argint la „europenele" de la Västeras, pe care l-a și eliminat. Pentru ultimele meciuri, hotărîtoare în lupta pentru medalii, mai erau angajați patru concurenți: Olenik (U.R.S.S.) — 4 p, Metz (R.D.G.) — 4 p, Simici (Iugoslavia) — 4 p și Neguț (România) — 5,5 p.

NICOLAE MARTINESCU, împreună cu Nikolai Iakovenko (U.R.S.S.) — campionul lumii și Boian Radev (Bulgaria) — campionul olimpic de la Tokio, au rămas să-și decidă în luptă directă ordinea pe podium.

În sfîrșit, Ion Țăranu (cat. 78 kg), fiind învins prin tuș, de francezul Robin, a fost eliminat din cursa pentru un loc fruntaș.

Simion Popescu (dreapta) dă lovituri maxime pentru a-și scoate adversarul din pasivitate

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul art. 64 pct. 1 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Articol unic. — Marea Adunare Națională se convoacă în a douăsprezecea sesiune a celei de-a V-a legislaturi, în ziua de 11 noiembrie 1968, ora 10.

Președintele Consiliului de Stat,
NICOLAE CEAUȘESCU

La numai o oră după finale

● Radu Huțan vrea să se odihnească ○ Olimpiadă ● Patzaichin a concurat bolnav la canoe dublu ● Între orgoliu și medalia olimpică ● Țăria de a recunoaște

Îndată după desfășurarea finalelor la caiac-canoe, am încercat să ne apropiem de cei care apăraseră culorile românești, pentru a cunoaște în amănunt ce se întîmplase pe traseele parcurse de ei vineri dimineața. Nu pot spune că printre sportivi am întîlnit o atmosferă prea relaxată. Băieții, se vede clar, nu erau mulțumiți de ei înșiși, cu toate că a cuceri trei medalii într-un concurs olimpic nu reprezintă o performanță la îndemîna oricărui lot. În fond, ne aflăm la Olimpiadă și nu la un concurs de casă! Cu toate acestea canoiștii și caiaciștii români sînt abătuți. Ei se consideră mai buni decît adversarii lor la cîteva probe.

Primii pe care îi întîlnesc sînt campionii olimpici COVALIOV și PATZAICHIN, pe care un reporter, înarmat cu magnetofon, îi și blocase într-o cameră pe care ar fi dorit-o mai liniștită, dar în care, pe lîngă zgomotele inerente unui adăpost de sportivi, apăruse și... concurența, în persoana subsemnatului. Ecusonul românesc îmi conferă însă drepturi speciale, așa încît profit de împrejurare pentru a asista la un interviu și pentru a realiza, la rîndul meu, unul. Acum vorbește Covaliov care, mai experimentat, explică situația din timpul cursei.

Începutul a fost greu, deoarece înfrîngerea suferită de Patzaichin îl influențase și pe el.

— Nu mă gîndeam doar la faptul că era obosit, dar și că se va gîndi mereu cum pierduse cursa și, din această cauză, nu mai știam ce să aștept de la el. Am început bine și ne-am asigurat un avantaj, însă trăgeam mereu cu spaimă că nu vom reuși noi sau că lui Ivan i se va bloca din nou spatele. Cînd l-am auzit că țipă la mine să fiu atent că s-au apropiat cei din echipa maghiară, am știut că totul este în ordine și că Patzaichin vrea, ca și mine, să cîștige. Era și momentul să ne punem pe treabă fiindcă Wichmann și Petricovici nu numai că se apropiaseră, dar ne-o și luaseră puțin înainte. Pe urmă ați văzut ce s-a mai întîmplat. Asta a fost momentul mai important al cursei fiindcă echipajul sovietic nu a fost periculos, deși ne așteptam și din partea lui la o acțiune mai hotărîtă. Noi ne bazam mult și pe ce văzusem pe la antrenamente și în serii.

Patzaichin îl asculta pe „nenea", căci, se știe, că cei doi sînt din același sat și poate că nici nu s-ar fi putut găsi un echipaj mai omogen, dar sigur nu se va găsi un sat de dimensiunile Milei 23 care să aibă la această Olimpiadă doi medaliați cu aur, cum are locul lor natal. Patzaichin e și trist și fericit. Ca o apă amestecată. Îi vine să și rîdă cu gura pînă la urechi (și are Ivan o gură care-i poate ajunge pînă acolo, cînd este el vesel) dar, parcă, un ochi îi plînge! Se gîndește serios la cursa de simplu pierdută. Îl întreb dacă s-a gîndit, venind aici, că va deveni campion olimpic.

— M-am gîndit dar, de ce să mint, nu știam dacă va fi posibil. De vrut voiam și încă tare al naibii. Mă așteptam să viu în primele trei locuri, dar la simplu, unde am mîncat bătaie, n-am ajuns decît pe la urmă. Îmi

(Continuare în pag. a 3-a)

Nicolae Martinescu execută cu măiestrie un rebur, procedeu dificil pentru luptătorii de la categoriile mari

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

Directoratul Ligii internaționale de hochei pe gheață a hotărît în recenta sa ședință de la Geneva, ca ediția viitoare a campionatului mondial — grupa A să se desfășoare la Stockholm. Cele 6 echipe participante (U.R.S.S., Canada, Suedia, Cehoslovacia, Finlanda și S.U.A.) vor juca tur-retur. Turneele din cadrul grupelor B și C vor avea loc în Iugoslavia. La întrecerile din grupa B va lua parte și reprezentativa României.

O INFILTRAȚIE CU NOVOCAINĂ, O MEDALIE DE AUR ȘI UN RECORD MONDIAL

● *Cu numai cîteva ore înaintea finalei de 100 m liber, înotătorul australian Mike Wenden nu știa dacă va putea lua startul în întrecerea decisivă: îl durea puternic o glesnă. Datorită unei infiltrații cu novocaină el a putut să-și apere șansa. Și încă în ce manieră: cucerind nu numai titlul de campion olimpic dar realizînd și un nou record mondial — 52,2.*

FIȘIER

Ora tîrzie la care au fost programate majoritatea întrecerilor olimpice de simbătă nu ne îngăduie să vă furnizăm astăzi mai multe rezultate. O vom face însă în numărul de luni al ziarului nostru.

HOCHEI PE IARBĂ. Într-un meci contînd pentru locul III, echipa Indiei, de mai multe ori campioană olimpică, a dispus de reprezentativa R. F. a Germaniei cu scorul de 2—1, după ce la pauză era condusă cu 0—1. În finală s-au întîlnit Pakistanul și Australia. La capătul unui joc foarte strîns, victoria a revenit cu 2—1 (1—0) echipei Pakistanului care reciștigă titlul cucerit în 1960 la Roma.

POLO. Cîștigătorii medaliei de aur la Tokio, poloiștii maghiari și-au disputat acum „bronzul" în compania formației Italiei pe care au întrecut-o cu 9—4 (1—1, 4—1, 4—1, 0—1). Cele 13 puncte ale întîlnirii au fost realizate de Felkai 7 (5 din lovituri de la 4 metri) și Bodnar 2 pentru Ungaria, respectiv, Pizzo 3 și Cevasco 1. De reținut amănuntul, nu lipsit de importanță, că jucătorii italieni au ratat nu mai puțin de... 5 lovituri de la 4 metri!

BASCHET. Statisticienii acestui sport au alcătuit lista cosgeteicelor recentului turneu olimpic: 1. Davis Peralta (Panama) 214 p, 2. Donk Pa Shin (Coreea de Sud) 195 p, 3. Moctar Seida (Maroc) 186 p, 4. Pedro Rivas (Panama) 150 p. După cum se vede, pe primele locuri nu figurează nici unul din jucătorii formațiilor S.U.A., Iugoslaviei, Uniunii Sovietice și Braziliei, fruntașele clasamentului!

FOTBAL. În min. 41 al finalei turneului olimpic scorul partidei Ungaria — Bulgaria era de 2—1.

REPORTAJE ȘI COMENTARII DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-a OLIMPIADĂ

De la trimișii noștri speciali, CRISTIAN MANTU și MARIUS POPESCU

In așteptarea fluierului de începere...

LISABONA, 26 (prin telefon). — Mîine (n. r., astăzi), la ora 15,30 (ora 16,30, ora României), arbitrul Callaghan — Țara Galilor, va da startul cursei pentru C.M. din Mexic celor două competitoare din grupa I, care pînă acum nu au intrat în focul preliminariilor: **Portugalia** și **România.**

Vorbind despre tensiunea dinaintea jocului, e lesne de închipuit că ea a atins acum cote maxime. Trebuie să remarcăm că efervescenta stare de spirit de aici a fost, în mare măsură, creată și amplificată de presa de specialitate, de emisiunile sportive ale radioului și televiziunii portugheze. Două exemple ilustrative: ziarul **„Mundo Desportivo"**, apărut vineri, a consacrat 8 din cele 10 pagini ale sale jocului Portugalia — România, iar ediția de sîmbătă a jurnalului **„A Bola"** se ocupă în întregime de acest eveniment fotbalistic. Interesul presei pentru jocul de azi a fost reflectat, printre altele, și de **larga anchetă organizată** de cotidianul **„Diario de Lisboa"**, care a cerut publicațiilor portugheze să dea un pronostic asupra partidei. Din cele 151 de răspunsuri primite, 145 indică „1", adică Portugalia, 4 prevăd un rezultat egal și 2 — **„Os Belenenses"** și **„Gazeta radiofonica"** — anticipează victoria echipei României.

După opinia presei portugheze, cota echipei noastre ar fi, deci, minimă. Dar soarta „dialogului" de azi depinde substanțial de replicile pe care fotbaliștii noștri le vor da gazdelor. Ea va depinde de vigilența lui **Coman**, de tenacitatea colegilor de linie ai lui **Dumitru Nicolae**, de puterea de luptă a lui **Ghergheli** și **Petescu**, de curajul și răspunderea cu care se vor angaja în atac **Pîrcălab** sau **Dobrin**, în sfîrșit, de abnegația tuturor purtătorilor tricolorului.

Spre deosebire de formația română, care va alinia „11"-le stabilit dinainte, echipa portugheză păstrează pînă la intrarea pe teren un semn de întrebare: va juca sau nu va juca Torres?

În încheierea acestor rînduri, un amănunt organizatoric: serviciul special ESTORIL al stadionului Nacional a dat în presa de sîmbătă un comunicat: **„Duminică, 27 oct., pe autostrada Lisabona — Cruz Querbrada, între orele 14,10 și 15,30, trecerea pietonilor este interzisă. Autovehiculele vor circula într-un singur sens: spre Estadio Nacional".**

Distanța, cei 18 km dintre oraș și stadion, ca și nerăbdarea ne îndeamnă să pornim în aceeași direcție încă de la orele 13...

F. C. ARGEȘ — BONSUCCESO (Brazilia) 4-2 (2-0)

PITEȘTI, 26 (prin telefon). — Pe stadionul „1 Mai" din localitate, în fața a 5000 de spectatori, a avut loc întîlnirea amicală dintre formația F. C. Argeș și echipa braziliană Bonsucceso.

În prima repriză, argeșenii au avut în permanență inițiativa și în finalul ei au marcat de două ori, prin Țurcan (min. 40) și Pavlovici (min. 44). După pauză, inițiativa a fost tot de partea formației locale. Dominarea teritorială a concretizat-o Nuțu, în min. 51. Apoi, brazilienii au o perioadă în care s-au apropiat mai des de poarta apărată de Niculescu și apoi de juniorul Tudor. În min. 84, Waldir a redus din handicap. În ultimele minute, tabela de marcaj a fost de două ori schimbată. Autorii golurilor: Roșu (min. 89) și din nou Waldir (min. 90).

I. Feteanu și **D. Ștefănescu**, coresp.

AMURGURILE MEXICULUI

Soarele Mexicului este vestit poate pentru plăjile de pe litoralul Pacificului, poate pentru cele ale golfului Tempico, de la coasta celuilalt ocean. Totuși, cel ce vizitează Ciudad de Mexico, capitala țării, caută și dorește soarele Mexicului sub care înfloresc de milenii atîtea frumuseți.

Dar acest soare este un personaj ciudat, cu o prezență permanentă, dar... subsidiară, dacă termenul nu jenează într-un ziar de sport, și încă raportat la un astru. Cuvîntul redă, însă, cel mai bine, realitatea.

Se trăiește aici într-o baie de lumină, într-o permanentă irizare, dar rendez-vous-ul cu soarele se face prin intermediari. Puterea lui, atît de nemărginită, transformă totul și de aceea nu trebuie să surprindă că la 2 240 m altitudine vegetația este luxuriantă și că bogata familie a coniferelor trăiește în armonie cu cea a palmierilor.

Soarele Mexicului ridică spre el adevărate pînze de apă care, plutind în atmosferă, limitează orizontul. De aceea, frumusețea văii în care s-a înălțat orașul apare de abia spre seară.

Atunci cînd nu te mai aștepți, cînd umbrele amurgului încep să se teasă peste oraș, atunci coboară acea ciudată lumină, acea transparență care uimește privirile celor neobișnuiți cu spectacolul, încîntîndu-i pînă în cele din urmă, făcîndu-i să se îndrăgostească de acest oraș atît de contradictoriu. În curînd va fi noapte, dar ori în ce parte ți-ai îndrepta privirile vei vedea șirurile succesive de munți care se aliniază în nesfîrșite planuri pînă foarte departe, pînă acolo unde ziua nu poți bănui că există altceva decît marea de lumină fără sfîrșit. Sînt trunchiurile retezate ale vulcanilor, parcă așezate de cineva pe pămînt pentru populara decorului, sînt apoi munții înverziți care pot semăna cu multe spinări de pe la noi, dar care le depășesc cu îndrăznelile piscurilor lor, căci pe platoul de la care începe să se ridice este înregistrată aproape înălțimea maximă a Carpaților noștri. Și sînt, mai departe, însă nu atît de departe pentru a nu fi văzuți, masivi înzăpeziți care arareori se descoperă de după cununile de nori ce-și au acolo sălașul. Uriașa căldare a văii Mexicului se arată doar la ceasurile amurgului și-ți dă, dintr-odată, impresia vie a unui tablou zugrăvit în imaginație cîndva, în copilărie, atunci cînd, citind cărțile cu povești, aflai că dincolo de nevăzut se află, tăcuți și sfidători, indienii cine știe cărui trib care urmăriseră, pas cu pas, fiecare gest al călătorului îndrăzneț. Sînt martori permanenți ai vieții care s-a născut în căușul palmelor acestor munți, sînt marea minune de frumusețe a văii de a cărei vrajă au fost cuprinși cei ce s-au stabilit aici, luptînd cu mlaștinile pentru a înălța orașul.

Amurgurile Mexicului... Ele vor adăposti azi unul din cele mai grandioase spectacole ce s-au petrecut vreodată sub paza lor statornică; un spectacol pe care doar ei l-ar putea asemăna cu altele desfășurate tot aici în vechile civilizații și despre care doar ei ar putea spune dacă cei de azi se pot măsura cu cei din îndepărtatul ieri, păstrînd pe oglinzile frunților senine de dincolo de nori o imagine adresată unui mîine cine știe cît de îndepărtat.

Pentru festivitatea de azi, pe care nu doresc s-o numesc „închidere", mexicanii au ales amurgul. Au ales clipa cea mai frumoasă și limpede a zilei. Renunțînd la soare și preferînd amurgul, gazdele noastre vor sărbători momentul chemînd aici depărtările cocoțate pe piscuri ca martori ai celei mai frumoase sărbători pe care au avut-o vreodată Jocurile Olimpice, oaspetele venit de atît de departe pentru a onora masa și casa Mexicului. Nu vom putea să relatăm cu sculele profesiei noastre nici fastul și nici desfășurarea, clipă de clipă, a celor ce se vor petrece aici, dar asistînd la serbare, deoarece o serbare va fi, vom încerca să trimitem, chiar în aceste momente, spre cei lăsați acasă, aîndul cel bun, plutind peste lumi, tocmai de aici din miezul scobit între munți, în clipe cea mai frumoasă a zilei, în clipa amurgului mexican. Va fi totodată și amurgul flăcării aprinse la Olympia. O mai fericită imperechere nu se putea găsi.

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 26 octombrie